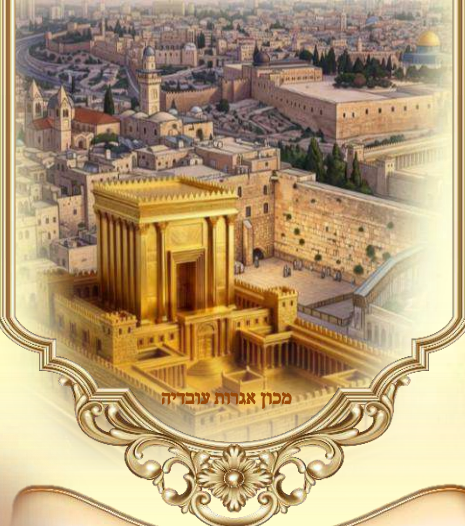

ר"ת	מזמרי שבת	כניסת שבת
19:29	18:49	17:39
19:29	18:51	18:56
19:29	18:52	17:57
19:29	18:51	18:55

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברסט ה' חורף מנטריה

יורשלים
תל אביב
נתיבות
סכריה

מכון אגרות עובדיה

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח ונדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

ה'ר' אליהו ה' הי"ו

בראשית גליון מס' 56 בני תורה בנתיבות ובארץ הקודש

סולל נחליל חומש חדש. אבל בע"ה
לכבוד הילולת הרב יוסף אברהם זצוק"ל
דברי היוזם מהרב בעמוד האחרון

לעשות בו כרצוננו לעבוד את בוראנו? והתשובה כואבת ביותר, הר הבית הוא המקום שנכבש הכי הרבה פעמים בהסטוריה מכל מקום אחר בעולם, 38 פעמים נכבש המקום היקר ביותר ללבנו, מיד ליד עבר ימים בדם רב, מלחמות עצומות השתוללו שם, כי כולם ידעו שמי ששולט שם הוא שולט במרכז הכח העולמי, הנקודה שמניעה את כל העולם, ולא בחינם כתב הרמב"ם במורה נבוכים וז"ל: "ח"ג פמ"ה) מדוע (מקום זה) לא נזכר במפורש בתורה ולא יוחד אלא נרמו אליו ונאמר: "המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מקל שבטיכם לשון את שמו שם" (דברים יב, וי) – יש לכך לדעתי שלוש סיבות. האחת: כדי שהאומות לא ייחזו בו ויילחמו עליו בחזוקה משידעו שמקום זה הוא תכלית התורה בארץ. השנייה: שלא יהרסוהו אלה שהוא כעת בידם ויחריבוהו ככל יכולתם.

ואחרי כל המלחמות המלחמה האחרונה היא המפתיעה ביותר, הכובשים הם הבעלים האמיתיים של המקום – עם ישראל, נו אם הבעלים שבים אל המקום מה הם צריכים לעשות? לבנות את בית המקדש! ומה הם עושים? נותנים אותו במתנה בחזרה לירדנים! ואחר כך יש כאלה שאומרים למה המקום נמצא בידי הגויים מכאן ראייה שה' כביכול ח"ו לא רוצה שנבנה לו ביהמ"ק? אלא הסיבה האמיתית היא כי אנחנו מביטים על המקום הקדוש הזה בקלות ראש, ונותנים אותו במתנה כאילו אין חפץ בו, והאשמה היא של כל אחד ואחד מ ישראל שלא עולה להר הבית, כי הראשים במדינה שלנו הם כפני הכלב (פוסה מט:). שכל הזמן מחזיר אחורה את הראש לראות היכן בעליו הולך, כך גם המנהיגים בסוף מוכרחים לרצות את הציבור כדי שיבחרו בהם, ואם

בראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ

(בראשית א, א)

פירש רש"י וז"ל: אמר ר' יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ'החודש הזה לכם' שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית? משום "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" (תהלים קיא, ו) שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו (וילק"ש שמות רמז קפז).

אי אפשר לערער על בעלותנו על המקום הזה שכן כבר מוזכר בנביא שדוד המלך קנה חלקת השדה הזו מידי ארונה היבוסית בכסף מלא כמ"ש: (דברי הימים-א, כא, כה) "ויאמר דוד אל ארנן תנה לי מקום הגורן ואבנה בו מזבח ליי"י בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנתה הכל נתתי: ויאמר המלך דוד לארנן **לא כי קנה אקנה בכסף מלא** כי לא אשא אשר לך ליי"י והעלות עולה חנם: ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ויבן שם דוד מזבח ליי"י ויעל עולות ושלמים ויקרא אל יי"י ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה". ושם: (פס' כב) "ויאמר דוד **זה הוא בית יי' האלהים וזה מזבח לעולה לישראל**".

ובמדרש רבה (וישלח פ' עט) אמר רבי יודן בר סימון זה אחד משלשה מקומות שאין אמות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גזולים הן בידכם, ואלו הן: מערת המכפלה, **ובית המקדש**, וקבורתו של יוסף וכו'. **בית המקדש, דכתיב** (דברי הימים א, כא, כה): **ויתן דוד לארנן במקום וגו'.**

ומקום זה נמצא בנחלת שבטי יהודה ובנימין, והסיבה שדוד המלך היה צריך לקנות את המקום ולא הועיל הכיבוש של עם ישראל בכניסתם לארץ, והרי בני יהודה היו צריכים להוריש את היבוסים יושבי ירושלים? אלא שלא יכלו מפני השבועה שנשבע אברהם לאבימלך, כמו שמבואר בנביא יהושוע (טו, כג). ואח"כ (בפרק יח, כה) כתוב והיבוסים היא ירושלים וכו' זאת נחלת בני בנימין למשפחתם (ומשמע שהיא של בנימין ולא של יהודה?). ויישבה הגמ' (ובחיים נג): שהר הבית נחלק לשני השבטים חלק ליהודה וחלק לבנימין, אמר ר' חמא בר חנינא רצועה הייתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת בחלקו של בנימין, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לנוטלה, שנאמר חופץ עליו כל היום, לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזין (מארח) לקב"ה, שנאמר ויבן כתפיו שכן. והחלוקה היא, אצל בנימין ההיכל (מערב), ואצל יהודה המזבח (מזרח).

ובזמן דוד המלך כבר עברו הארבעה דורות מאברהם אבינו שנשבע שלא ילחמו זה בזה, והיה מותר לדוד המלך לכבוש את ירושלים, כפי שאכן עשה, שדוד כבש את ירושלים, אבל את מקום המקדש דוד המלך קנה בכסף מלא ולא בכיבוש, אם כן כיוון שכל העולם מודה באמיתות התנ"ך הרי שיש לנו הוכחה ברורה על בעלותנו על המקום הזה, ובאיוזה רשות הגויים נמצאים שם? ! ואם היה המקום נכבש במלחמה עוד היה להם פתחון פה, אבל אחרי שנקנה בכסף מלא זה צריך לקומם אותנו מאוד, וכי אדם ויותר על בית שקנה במיטב כספו בגלל שאיוזה אדם פלש לו לבית? !

ועכשיו נשאל, אם הוא שלנו אם כן למה באמת הר הבית לא ביידינו שנוכל

302

והראנו בבנינו

כירד הלכתו ספק. הנותן מענה על כל עניי העלה להר הבית לפרשתם, לרצונם ולחפצם ולחבן את הדעות בנושא לאשורם ולהביע לחקר האמת כאמת!

החבורת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרדב"ז

דעת מרן הגר"י זצוק"ל

מסמכים ותיעודים

ועוד...

החבורת דיוטת עם משלוח עדי הבית 15 ש"ח
בתשלום רצינית סיסיל על סך
053-3140815
למשלוחים ולתעודות רציניות וספקיות החבורת היא תיכנס כי 1 ש"ח בלבד

עיצוב: א.ו.י. א.א.י. 00583229745@gmail.com

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י. מוזק הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

הבחירות מתקרבות: צריך להביא יותר בוחרים... להשתדל לשכנע...

אנחנו מתאמצים אפילו רק על הדרגה של הנחה בארנונה לבית שלנו, אבל מוכרים את הבית של הקב"ה בשב ואל תעשה עדיף? **אין חשדנינו ח"י להוכיח או לתמוה על אחרים כולנו אנחנו מושלמים, אלא אנחנו מתעוררים כולנו יחד, שכולנו נתחמץ ונשתדל למען הקב"ה לפחות מעט ממה שאנחנו מתאמצים ומשתדלים למען עצמינו וביתינו.**

כולנו שמענו בחג הסוכות על הצלת היהודים במטוס שזכרנו, וכולנו הכריזו פה אחד "אין עוד מלבדו" שהקב"ה הציל אותם... נס חג הסוכות... אבל לכאורה אולי זה לא נכון? כי אחד תפס את המחבל ואחד משך את ההגה, ואחד שהיה שם הוא טייס והם הצילו את המטוס ולא הקב"ה? אך כמובן ח"י לומר זאת כי כל הניסים שהיו שם בלי שום ספק ללא סייצת דשמיא וללא הצלה מהקב"ה שום דבר לא היה קורה, וכל האנשים שפעלו והזיזו זה רק מכוחו של הקב"ה בעצמו, אלא שכן דרכו של הקב"ה בכל דבר שעושה שהוא נראה בדרך הטבע... וא"כ קצת קשה לי אף אנחנו שוכחים שהניסים הגדולים ביותר באו תמיד רק אחרי "אתערותא דלתתא" והשתדלות אמיצה, ומאמינים באמונה שהכל זה השגחה ה', אבל בבניין ביהמ"ק אנחנו מחכים רק לניסים ולא מוכנים גם לעשות השתדלות? ודווקא אלו שעושים השתדלות למען קיום מצוות התורה הם התמוהים ביותר? **אנחנו ביקשנו בתפילה כמה פעמים בחג "בנה ביתך כבדאשונה" אבל פועלים בכל כוחנו לוודא שהוא יישאר חרב ושלל ינסו לחשוב לדרוש את בניינו?**

רבותי! תסתכלו היטב על המציאות המעוותת והמדהימה שמתרחשת נגד עינינו בציבור, תראו עד כמה הבלבול שולט, עד כמה העיוורון הרוחני מתפשט בכל מקום, קחו לדוגמה את יום הבחירות שמתקרב, איוז מערכת איריה של היסטוריה קדושה, אנחנו שומעים בכל מקום פתאום "כל קול קובע", "חייבים להתאמץ", וכולם רצים מרחוב לרחוב, מבית לבית, דופקים על דלתות, דרך טלפונים, משכנעים, מתחננים, מפעילים לחצים, למה? כי בבחירות יודעים היטב: אי אפשר לשבת בבית ולהגיד "מה שה' ירצה יהיה"! שם כולם מבינים היטב שלא סומכים על הנס, ושחובה עלינו לעשות השתדלות גשמית עד הדקה האחרונה, לשכנע, לפעול, להזיז עניינים, להילחם על כל מנדט ועל כל שקל תקציב, והכל במילים שחוזרות על עצמן – חייבים השתדלות מצידנו ולא לשבת בחיבוק ידיים...

אבל מה קורה כשמינימים לדרב האמיתי? לדרב שעליו מיוסדים כל התורה והקיום שלנו – הר הבית ובניין בית המקדש? פתאום, כלאחר יד, כל "חובת ההשתדלות", כל העצקות על "כל קול קובע" וכל הלחצים נמחקים ונעלמים כאילו לא היו מעולם! פתאום כולנו עוטפים את עצמינו במעטה של צדקנות ואומרים באדישות נפש: "מה פתאום לעלות להר הבית? צריך רק להתפלל! ... עוזב אותך שטיות, הקב"ה יוריד את המקדש בנוי ומשוכלל משמים כשירצה, למה להתאמץ? מה שמשמים יגזור זה מה שיהיה".

איוז פחד וחלחלה וסתרחרות רוחנית! כשמדובר במנדטים, בכסאות, ב"תקציבים לשיבות שלנו" ובשליטה פוליטית – פתאום אנחנו מומחים גדולים בהשתדלות, מפעילים קשרים, מתכננים והופכים עולמות, כמובן שצריך להשתדל גם בזה כי פשוט שגם עולם התורה חשוב לעין ערוך, **אבל כשמדובר בארמונו של מלך מלכי המלכים**, במקום שבו השכינה שרויה בגלות, במקום שבו מתקיימים עשרות ומאות מצוות דרו', ששם נשחטים קורבנות לכפר על עונותינו, ששם מורמת רק ישראל – פתאום אנחנו מכריזים אין צורך בהשתדלות, ומי שמשתדל בדרך הטבע הוא קיצוני? כיצד פתאום אנחנו מסתתרים מאחורי תירוצים שאין להם שום מקור?

יש לנו זמן לכתוב מאמרים ארוכים נגד העלייה להר הבית, אבל אין לנו דקה אחת ללמוד את הראיות על חובת בנין ביהמ"ק והקרבנות ועליה להר הבית בימינו? אנחנו מרימים קול זעקה נגד כל גזירת גיוס, אבל שותקים על חילול קודש הקדושים בידים זרים ורוצחים? אנחנו מסוגלים להקים עולם ומלואו כדי להביא בחור להצביע בקלפי מרוחק, אבל לא מזיזים אצבע אחת כדי להביא יהודי אחד בטהרה בהר הבית.

אנחנו קוראים לעצמינו "שומרי התורה", אבל שוכחים את אחת ממצוות העשה החשובות ביותר בתורה – "ועשו לי מקדש", חשוב לנו מאוד הלימוד התורה אבל מדוע אנחנו לא דורשים לקיים מה שלמדנו? אם גדולי הפוסקים אמרו להתחיל להקריב קרבנות מדוע לא ביקשנו לקיים אותם? אם ה'מנחת חינוך' וה'ערוך לנר' ועוד עשרות גדולי עולם כתבו לבנות ביהמ"ק עכשיו מדוע אנחנו מזניחים את דבריהם, הרי אנחנו "שומרי התורה" שצריכים לשמור על קיום התורה? מדוע אנחנו מתעלמים לחלוטין מגדולי עולם כמו החת"ם סופר, רבי עקיבא איגר וה'מנחת חינוך' שזעקו על חובת ההשתדלות לבניין המקדש והקרבנות הקרבנות בדורנו?

לפעמים יש מאיתנו שממציאים תירוצים מדוע אנחנו פטורים מ"חייב מצוות אלו וטוענים שלבנות את בית המקדש "זה לא הזמן", כאילו יש להם שיעור מיוחד שמנהל את לוח הזמנים של חייב התרי"ג מצוות, אנחנו מדברים על אמונה טהורה שהתורה היא חייב ואנחנו מגנא ואצילי מצלא, אבל סומכים על המשטרה ועל הגויים יותר מאשר על הבטחת הקב"ה, שאם נעלה לביהמ"ק ברגל לא יבוא שום אויב בעולם שיחמור את ארצינו, כיצד נעזוב את הבטחת ה' אלינו בגלל פוליטיקאים?

עכשיו הקב"ה צופה מלמעלה ובוחר אותנו: על מה אנחנו באמת מתעקשים? האם אנחנו מתעקשים על הבית הפרטי שלנו, על יוקר המחיה, מחירי הדירות ונוחות החיים? או שאנחנו מוכנים להתעקש סוף סוף על הבית הגדול והקדוש של אבא שבשמים? כולנו יודעים שבזמן שביהמ"ק קיים היה בנה ושפע גשמי ורוחני בכל העולם א"כ מדוע שלא נדרוש את בנין ביהמ"ק וממילא כך נקבל את כל שאר הדברים? **הגיע הזמן "להחזיר עטרה ליושנה"** כרצונם הקדוש של אבות אבותינו הענקים – החת"ם סופר, רבי עקיבא איגר, המנחת חינוך וכל גדולי הדורות שדרשו בכל לבם, את בנין בית המקדש ואת חידוש הקרבנות, ואם היו כמה חברי כנסת שאיימו לפרוש מהקואליציה על דברים שונים וחלקם אפי' פשוטים ביותר, מתי נזכה שיהיה דרישה לסדר ולקדם את בנין בית חיינו ביהמ"ק, ולקדם חידוש עבודת הקרבנות? מתי במקום שבכל בחירות יהיה דיון במי לבחור, האם בח"כ פלוני או פלוני מתי נחליט בגאווה יהודית שאנחנו בוחרים ב: "המקום אשר יבחר ה'... לשכנו תדרשו ובאת שמה"? הזמן אול – וההיסטוריה תתעד מי דרש את בנין בית המקדש וקיום מצוותיו שם ומי בחר להישאר בחוץ, עלינו ללמוד את ההלכות ולעלות להר בית ה', הלכות טהרה אינן מונע – הן הדרך והשער להיכנס, התורה ציוותה "לשכנו תדרשו ובאת שמה" הדרישה פירושה ליום, לחקור, לבקש ולהתאמץ. "ציון היא, דרש אין לה" (ירמיהו ל, יז) זה לא המצאה, זה נבואה של נביא שאומרת על המציאות של ימינו, ומזה דורשים חז"ל במסכת ראש השנה: "מכלל דבעיא דרישה!" (מכאן שהר ציון השמש צריך לדרשה שלנו ולא רק לתפילות) בבחירות אלו נתפלל ונפעל ללכת בדרכו של הקב"ה ולבחור ב"המקום אשר בחר ה'" לקיים "לשכנו תדרשו" ולדרוש את בנין ביהמ"ק.

מכון אגרות עובדיה

המודעות הללו באו רק להראות שאם אנחנו רוצים משהו, אפילו קטן, אנחנו מוכנים לפרק את הממשלה... **העיקר שיהיה כפרות על תרגולות דווקא ולא על כסף**, וכן על חילול שבת בעבודות הרכבת, לא ביקשנו שיפרקו ממשלה בשביל ממשלתו של הקב"ה ושהתחייבו לנו לבנות את ביהמ"ק... (למרות שזה כן צריך להיות) אבל לפחות לבקש זאת/לדרוש זאת/ ושיפסק חילול בית מקדשינו, מתי נדרוש שהר הבית הקדוש בעולם יפסיק להיות הר הזבל של האויבים שלנו? מתי נזכה שיהיה דרישה לסדר ולקדם את בנין בית חיינו ביהמ"ק, ולקדם חידוש עבודת הקרבנות? ובאמת באמת אין מה לדרוש מהם דברים כאלו, **אם האדם לא מחובר לידיעת הפוסקים שחובה עלינו לבנות את ביהמ"ק, ממילא אין לו גם את הזכות לדרוש זאת**, ואולי גם אנחנו מעט אשמים, כי ידוע שהם עושים רעש על מה שמעניין אותנו, ואם אנחנו לא מדברים וזועקים על בנין בית מקדשינו ממילא לא פלא שזה לא מעניין אותם, והכל תלוי בנו ככל שנעבייר יותר את המסר בכל מקום, בכל דרשה, בכל הזדמנות, בכל משפחה וחברים, כך המציאות וידיעת האמת תלך ותתפרסם, ועוד יגיעו ימים שכולנו נשוב ונקיים את דברי רבותינו גדולי הפוסקים, לבנות ביהמ"ק ולהתחיל לחדש עבודת הקרבנות עכשיו בימינו, שזה מה שיציל אותנו מהסכנות הרוחניות והגשמיות...

זה מקום בית קודשנו ותפארתנו, וככה עשו הערבים שם, את הזבל והאשפה שאספו שופכים דווקא בהר הבית, ובמקום זעקות והפגנות על חילול המקום, לא רק שיש שתיקה אלא אנשים בכלל לא יודעים שזה מה שקורה שם, וק"ו שזה לא מעניין את אחד בממשלה, רק אם יהודי עולה בקדושה ובטהרה רק כדי להתפלל, שומעים צעקות זה מקום קדוש... אסור לחלל אותו (למרות שאף אחד לא מחלל, אלא להיפך באים בטהרה ובקדושה בשביל תפילות, האם התפילות להקב"ה זה מחלל? א"כ מה זה מקום קדוש?) אבל ערבים שמבזים את מקדשינו מדוע לא נאבקים על זה??? יש למישהו תשובה???

למען תספר

הר' צובדיה י' הי"ו סיפור בענייני המקדש

האוצר שהולק בשכונת העניים

הסיפור הזה הוא מראה מבהילה על המציאות הכואבת שלנו בדורנו, ומתחבר בדיוק מדהים למאמר בעמוד הקודם, וגם לתמונה המצורפת שבה נראים אדמו"רים וראשי קהילות חסידיות בפגישה דרמטית בחדר הסגלגל אצל נשיא ארצות הברית, דונלד טראמפ, התמונה הזו צולמה בארצות הברית, כאשר משלחת רמה של ראשי חצרות חסידיות (ביניהם אדמו"רים בולטים כמו האדמו"ר מסאטמר ועוד) התקבלה לדיון אצל הנשיא טראמפ, אנשים אלו, גדולי עולם בתורה ויראת שמים, הגיעו אל אחד האנשים החזקים בתבל – אל מי שיכול להשפיע על מעצמות – אבל הם ביקשו ממנו "מחבת וגפרורים": הם ביקשו פתרונות נקודתיים בנושאי חקציבי מוסדות, ענייני גיוס ומעמד בני הישיבות בישראל, הם ביקשו הקלות מנהליות...

ואל תבינו לא נכון – אלו צרכים חשובים, ודאי שצריך לדאוג לכלל ולפרט! אבל להגיע אל מנהיג מעצמה עולמית, ולבקש רק את הצרכים הגשמיים והקטנים של "המחבת ותפוח האדמה" (פרנסה, חקציבים, פוליטיקה, פתרונות לשעה) – בזמן שאת הבית הגדול והאמיתי של אבא שבשמים, את ביהמ"ק וזה הבית, מפקירים לחלוטין בידי זרים – זה בדיוק אותו עני בספור! לא הגיוני שנדרוש על יוקר המחיה, על מחירי הדיירות, על גזירות הגיוס ועל התקציבים ליישובות (ובצדק!). אבל כשזה מגיע לתביעה על מקום השכינה בהר הבית, ועל בניין ביהמ"ק והקרכת הקרבנות – פתאום אנחנו נהיים "קטנים", ואומרים "עזוב, זה גדול עלינו, נבקש רק מחבת קטנה לשרוד איתה עוד יום בשגרה". הגיע הזמן להפסיק להתנהג כמו עניים בדעת, להפסיק לבקש רק פיזורים גשמיים, ולדרוש לבנות את הארמון המפואר של הקב"ה בכל הלב והעוז! בפרט שאנחנו מצויים בתורה לעשות זאת "לבנות בית הבחירה, זה חלק מתרי"ג מצוות בדיוק כמו שמצוים לשמור על השבת, בואו ונתעורר ונשוב לקיים תורה בשלמות ולא נסתפק בכמה מנהגים וזיכרונות של מצוות ברורות.

מעשה במלך עשיר עצום, אשר החליט לצאת מארמונו המפואר ולסייר בעיירה הענייה ביותר בממלכתו – עיירה שתושביה רעבו ללחם, חיו בצריפים רעועים, המלך הגיע למרכז הכפר כשהוא מלווה בשיירה מלכותית, הוא שלח את שריו לקרוא לבני הכפר להגיע באופן אישי, המלך הודיע הכרזה שהדהימה את כולם: "היום, כל תושב מהעיירה הזו נכנס אליי לאוהל, ויכול לבקש כל מה שעל רוחו, מפעלים, סחורות, כל משאלה שירצה – ואני מעניק לו זאת מתנה גמורה מיד מלך!". השמועה פשטה בעיירה כאש בשדה קוצים, תושבי הכפר עמדו בתור ארוך, וכל אחד מהם נכנס אל המלך וביקש את עולמו:

- הראשון ביקש בית אבנים גדול עם גינה וחווה חקלאית.
- השני ביקש עסק במרכז עיר הברירה עם מלאי סחורה שלא נגמר.
- השלישי ביקש ארגונים מלאים במטבעות זהב טהורים שיספיקו לו ולכל צאצאיו עד סוף כל הדורות.
- הרביעי והחמישי ביקשו משרות רמות, וממלכות קטנות משלהם.

המלך, מתוך רוחב לבו, חתם על כל הבקשות במקום, כל אדם שיצא מהאוהל הפך ברגע אחד לאיש עשיר, בעל נכסים ושליט בעל השפעה, לבסוף, כמעט אחרון חביב, הגיע תורו של העני הגדול בעיירה – אדם שכולם הכירו בדלות איומה, הוא נכנס אל האוהל ורעד כולו מאימת המלכות, המלך הביט בו במבט חם ושאל: נו, איש יקר, מה אתה מבקש? הכל פתוח לפניך, בקש וניתן לך! העני היסס, והשיב בקול רועט וביישיני: אדוני המלך העצום... אני כל כך אשמח... האם אפשר לקבל ממך מחבת ברזל קטנה וישנה, וקופסת גפרורים אחת פשוטה? כי יש לי בבית תפוח אדמה אחד קטן שאספתי אתמול, ואין לי שום דרך להדליק אש ולחמם לעצמי ארוחת חמה... כשיצא העני מהאוהל עם המחבת הקטנה בידו, התקבצו סביבו כל בני הכפר שקיבלו זה מכבר בתים, ארמונות ומטבעות זהב, כשהם ראו מה הוא ביקש, הם פרצו בצחוק, תפסו את הראש בועזוע וצעקו לו: תגיד לי, אתה טיפש מוחלט? אתה נפלת על הראש? המלך בכבודו ובעצמו עמד לרשותו, יכולת לבקש ארמון, עסק שניב לך מיליונים, שפע שישנה את גורל משפחתך לנצח – ובשביל מה באת אליו? בשביל מחבת בלויה וקופסת גפרורים מסכנה? איזה ראש קטן, ועליבות נפש יכולה להיות באדם אחד?!

הנמשל: כשבני התורה הולכים ומבקשים מהבזות!

הסיפור הזה הוא מראה מבהילה על המציאות הכואבת שלנו בדורנו, ומתחבר בדיוק מדהים לתמונה המצורפת שבה נראים אדמו"רים

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. **להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק.** וקריאת אתה ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עליית ונושעת

מאת הר' אליהו הי"ו

לפני החג סוכות האחרון (תשפ"ז) קיבלתי בדואר שני דוחות חניה על שהחנתי את הרכב במקום האסור, בשביל לעלות להר הבית, אחד היה של 500 ₪ והשני של 250 ₪, השארתי את זה לאחרי החג ואז החלטתי לשלם אותם ולא להגיש ערעור כיוון שבטחתי בה' שהוא יתן לי הרבה יותר, שהרי עשיתי את זה לכבוד ביתו, והוא שתמיד מסדר לי חניה באופן ניסי ודאי ידאג גם לזה, וכך היה, עשרים דקות אחרי ששילמתי קיבלתי הודעה שאישרו לי הנחה בארנונה בשווי של 3000 ₪, והתחברות המקרים יחד מדהימה, תעשו חשבון לכד ואני מרשה לכם לקנא קנאת סופרים ולבוא גם לקבל את ההשפעות העצומות של הבית של ה'.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרעש"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

שאלת השאלות

הר"ר עובדיה י' הי"ו
מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

רש"י מדבר איתך תקשיב לו מעט

רש"י הפותח את פירושו לתורה באמירתו המפורסמת של רבי יצחק: "לא הנה צריך להסתחיל את התורה אלא מהתחיל הנזה לך... ומה שצמח פתח בבראשית? ... שאם יאמרו אמות העולם לישאל לקטים איתם... הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא ברא ונתנה לאשר לשר בעיניו, בפרצונו נתנה להם, ובפרצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

מאז ומתמיד שאלה יסודית ועצומה וזעקת כאן, הקשה הגאון רבי יורם אברגיל זצ"ל (שהשבו עייתה ההילולא שלו): וכי מה רש"י זה עורר לנו? האם נלך לנשיא איראן, לראש ממשלת ירדן או למנהיגי האומות ונציא להם ספר רש"י פתוח כדי להוכיח להם שהארץ שייכת לנו? וכי מעניין אותם בכלל מה כתוב במפרשי תורת ישראל? אם כן, למה ומדוע מלמד אותנו רש"י שכן עלינו לענות לאומות העולם?

מבאר הרב יורם אברגיל זצ"ל יסוד אדיר: רש"י הקדוש כלל אינו מדבר אל אומות העולם, אומות העולם לא לומדות רש"י, ואינן מתרגשות מצוואת התורה, רש"י מדבר אלינו! רש"י פונה אל אותם "חכמים" מבית, אל אותם יהודים מבולבלים שחושבים שארץ ישראל ושטחי הקודש אינם שייכים בלעדית לעם ישראל, צריך לתת אותם לערבים ולרוצחים.

רש"י בא לטוהר את האוונגליים והלכות שלנו - היהודים הסוברים בטעות ש"אנחנו כובשים ארץ זרה", או שחלילה צריך לפחד ולרצות את הגויים על ידי מסירת חלקי ארץ קודשנו, רש"י מלמד שהקב"ה הוא בעל הבית היחיד על העולם כולו, והוא החליט בטובו לתת את הארץ אך ורק לעם ישראל, ברגע שיהודי מאבד את ההכרה הזאת ומפקפק בבטחון האלוהי שלנו על הארץ, הוא נותן פתחון פה לאומות העולם לטעון עלינו שאנחנו ה"לסטים שכובשים".

הטעות החמורה הזו מקבלת כאב עמוק פי כמה כאשר מגיעים אל לב-לבה של האמונה והקדושה - הר הבית, מקום מקדשנו ולבו של תורתנו וקיום מצוותנו, בדורנו אנו שומעים לצערנו קולות עכורים של אנשים המגדירים עצמם "שומרי תורה ומצוות", ואפילו בעלי השפעה, שמדברים וטוענים כי "הר הבית שייך לערבים", או ש"מסוכן מדי לעלות לשם", או חמור מכך - ש"צריך לוותר על המקומות הקדושים ועל מאתים מצוות דא"ר שיש שם רק כדי להביא שלום מדומה עם רוצחים", זוהי טעות חמורה מן הדרגה הראשונה, כפירה בטובתו של הקב"ה, וחילול נורא במתנת שמים! לטעון ש"מסוכן" לעלות להר הבית או לדרוש את המצוות שמקיימים שם במקום קדוש מתוך פחד מדומה מאומות העולם, פירושו לשכוח את מה שרש"י מלמד אותנו בראשית התורה, וכאשר עם ישראל מראה חולשה ומתקפל ממקומו הקדוש מתוך בהלה, הוא מזמין את הצרות ואת הדינים הקשים עליו רח"ל.

וכאשר נשמור ונגן לא רק על הבית שלנו הפרטי מ'גנבים' או מ'מחבלים', אלא נשמור גם על הבית של הקב"ה ועל תורתו ומצוותיו שיש רק שם, ממילא הקב"ה יסייע לנו להגיע גם לימים שנוכל לשמוע אל דברי רבותינו הפוסקים שציונו להקריב קרבנות בימינו עכשיו...

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר

בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

לקבלת העלוניים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

מראות חג הסוכות בהר הבית: מאות ואלפים יהודים שעלו להר הבית בטוהר, הרבה הצליחו להחביא מהשוטרים את הארבעת המינים וזכו ליטול בהר הבית, כי רק שם המצוה הייתה מדאורייתא, גם עבדכם הכותב זכה להחביא ולעלות להר הבית עם ד' המינים, כי רציתי לקיים מצוה מדא"ר ולא רק מדרבנו, וב"ה זכינו לקיים המצוות בשמחה, ובחסדי שמים גם לא נתפסנו ע"י המשטרה, אני מברך כל אחד שיזכה ללמוד ולהתעורר לעלות להר הבית, לקיים עוד מצוות דא"ר גם היום, לא בשביל עצמינו, אלא כדי לשמח את ה' יתברך.

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

כ 500 צאנדים
אולפים מאות
מכתבים
ותאונות חדשות
ונדירות

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם. הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מקומו של בית המקדש במדויק. פתרון כל הטענות וההששוות והספיקות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבחה בימינו. מי הם גדו"י שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראש"ל הגר"צ יוסף שליט"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחת הר הבית, תמונות ותיעודים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה מומזן לכמה תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.

כל התורם 360 ₪ להוצאת הספרים יזכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיגיע אליכם עד הבית, הודמנות שאסור לפספס לתרומות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:

a0583229745@gmail.com